tröötstida püüdnud, kuid Mari ei saa Murri jutust aru," seletas kuu.

„Kui tore, kui tore! Mari igatseb meid," hõiskasid nukud. „Aga kuidas pääseme läbi sügava lume Mari juurde?" muretsesid nad.

„Küll ma aitan teid sellest hädast. See on mulle päris kerge. Mu sõber tuleb praegu läbi metsa teie juurde. Olge päris rahulikud," manitses kuu. Nukud kuulsid lumes pehmeid samme. Siis köhis keegi kõvasti. Üks suur kogu kummardus nukkude juurde ja tõstis nad kõrgele üles.

„Tere, kallis Jõuluvana! Kas täna on jõululaupäev?" pärisid nukud erksalt.

„On küll, kallikesed. Kas tahate, et teid linna viin lastele mängida?" küsis ta mahedalt, suurt halli habet siludes.

„Tahame küll, kuid ainult Mari juurde," õiendasid nukud.

„Jah, ainult Mari juurde," tuli nüüd ka kuu nukkudele appi.

„Hea küll, hea küll," oli Jõuluvana nõus ja pani nukud kotti.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 119